

Miután az Egyesült Államok Fegyveres Erői egy gyors hadjáratban elfoglalták Afganisztánt, a talibán kénytelen volt visszahúzódni és gerilla háborút folytatni az amerikaiak és szövetségeseik ellen.

Az egyik első nagy hadművelet a megmaradt talib „bázisok” felszámolására a 2002 márciusában indított Anakonda hadművelet (Operation Anaconda) volt. A hadműveletben részt vettek amerikai, ausztrál és kanadai csapatok, valamint jelentős számú, Amerika-barát afgán egységek is.

Előadásomban bemutatom a hadművelet előzményeit, alakulását és következményeit, továbbá kitérek a reguláris haderők és a helyi milíciák közti együttműködés problematikájára is.

Kulcsszavak: Shah-i-Khot völgy, Anakonda hadművelet, terrorizmus elleni háború, afganisztáni háború

Makra Mónika

(makra.monika10@gmail.com, Károli Gáspár Református Egyetem)

Kutatási (érdeklődési) terület:

Kutatási területem a XX. századi Magyarország történetére korlátozódik, azon belül is jelenleg a második világháború utáni egyéni sorstragédiákat kutatom, különös tekintettel a Málénkij robotra civilként elhurcolt személyekre. A Szovjetunió kényszermunkatáborait túlélő áldozatokkal készített interjúk alapján megpróbálom rekonstruálni és befoltozni a történelmi vakfoltokat az

elhurcolásuktól a hazajövetelükig, valamint az utána őket ért negatív hatásokat is felmérem. Főként mikrotörténelem kutatással foglalkoztam az elmúlt években, számos településen megfordultam már interjút készíteni, mint például Dunahasztiban, Dunavarsányban, Taksonyban, Százhalombattán.

Előadás címe:

Emlékezz Ránk! ...azokra, akik „egy kis munkán” voltunk a Szovjetunióban

Absztrakt

Csak „egy kis munkára” vitték el több százezer magyar honfitársunkat, mégis több évtizeddel meghurcoltatásuk után még mindig vannak olyanok, akik a 2015/2016-os Gulág/Gupvi emlékév kapcsán beszéltek először az átélt borzalmaikról. Málenkij robot..., 2017-ben talán sokaknak ismerősen cseng már ez a kifejezés, több mint 70 évnek kellett elteltie ahhoz, hogy szabadon beszélhessünk a családtagjainkat ért tragédiáról. Könyvem elkészítéséhez több tucat interjút készítettem az ország több pontján és arra jöttem rá, hogy nem mindenkinek ugyanazt jelenti ez az egy szó. Valaki sosem ismerhette meg nagypapáját, nagymamáját vagy éppen édesapját, édesanyját. Sokaknak pár évig tartó nyomort, folyamatos rettegést hozott ez a kifejezés. Vannak, akik ehhez az időponthoz kötik felnőtté válásuknak pontját, hogy felelősséget kellett vállalni családjukért. Vannak, akik csak annyit érzékeltek belőle, hogy kicsit szűkösebben kellett élniük, megint másoknak több év bűjdoklást

takart ez a szó. Minden család máshogy élte meg ezt az időszakot, egy biztos mindenkiben mély nyomot hagyott és mai napig egy-egy közösség életére ki hatással van.

Nagyon fontosak a történelmi előzmények, a nagyhatalmi konfliktusok, hogy miért is jutott el idáig a világ, hogy ez megtörténhessen, de úgy gondolom, hogy erről már sokan sokféleképpen, sok helyen beszéltek. Amit mi leendő fiatal történészek jelentős mértékben hozzá tudunk tenni a történelemhez, azok az egyéni sorsok, melyeket egy nagy egészbe bele tudunk illeszteni és adott esetben ez a sok kicsi egyéni sors megváltoztathatja a nagy egészet.

Előadásomban éppen ezért a röviden ismertetem a történelmi előzményeket, majd hosszabban mesélek kutatásaim eredményeiről, a kutatás módszertanáról, valamint az általam feltárt egyéni sorstragédiákról.

Kulcsszavak: Málénkij robot, GUPVI , II. világháború, Szovjetunió, kényszermunka, elhurcolás, visszaemlékezés, emlékezés, emlékezet.

Mezey Csaba Bence

(mezeybence@gmail.com, Szegedi Tudományegyetem BTK)

Kutatási (érdeklődési) terület:

A 20. századi világháborúk hadtörténete. A helyi háborúk hadtörténete.